

Full diocesà

4 de desembre del 2016

p5 —Recés d'Advent per a laics, al Seminari

p6 —La doctrina de l'Església sobre la inhumació i la incineració

La Immaculada Concepció de Maria, 8 de desembre

Sou més pura que l'aurora, / sóu més blanca que la neu,
sóu mirall que mai s'enllora, / de la majestat de Déu;
de vostra carn se'n vestia / el mateix Verb eternal
(Dels goigs de la Puríssima)

Foto: La Immaculada Concepció de Rubens
(Museo del Prado).

«Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí"»

Diumenge II d'Advent / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Aquell dia, la soca de Jesè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor, i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'óssa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jesè que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria. (11,1-10)

Salm responsorial

Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.
(Salm 71)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, tot el que diuen les Escriptures és per instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè, ben avinguts de cor i de llavis, glori-fiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor. Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.» (15,4-9)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És d'ell, que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí".» Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la destal ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.» (3,1-12)

«Accepteu-vos els uns als altres, com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu»

Joan Baptista, icona de l'Advent

Jean Hakolimana, prev.

L'exili del 587 aC va constituir una pausa en tots els aspectes de la vida jueva. Entre altres vicissituds, la font de la profecia com a ministeri viu es va assecar. Va quedar confinada en els escrits dels profetes, a l'espera del «rebrot de la soca de Jessè», que restauraria l'harmonia i la frescor messiàniques. Quatre segles més tard, aquesta llarga espera obté resposta en Joan. La seva elecció de la vida al desert, la seva sobrietat extrema i el contingut del seu missatge, atrauen les multituds. Joan porta una credibilitat que el sobrepassa: no proposa un camí fàcil, sinó que sacseja la consciència dels seus oients, al límit de l'insult.

Hom esperaria que marxessin! Però no. Es queden i se sotmeten al baptisme de conversió. En què aquest home provocador i desafiant obre un nou camí? Per què tanta atracció? Potser perquè és el prototip del que els seus contemporanis necessiten: deixar-se despertar, deixar-se recordar, sense matisos, les exigències del Regne de Déu. Això requereix un acte radical, la conversió! El camí cap a Déu demana un canvi radical: acceptar allò que no agrada, sortir de les comoditats.

Advent és el moment de sortir, d'escoltar una paraula de veritat, de no estalviar-nos la seva radicalitat. Així podrem obrir nous camins personals i comunitaris. L'home actual necessita aquesta sacsejada. Per por d'allò que el qüestiona o l'obliga a afrontar els seus dubtes, es refugia en facilitats i superficialitats de tota mena. Joan ens desperta, per preparar-nos a rebre aquell que bateja amb l'Esperit Sant i el foc.

La imatge

Joan Baptista predicava a la multitud: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» Volia que la gent tinguessin un cor obert al qui venia després d'ell. Rebutjava amb energia la dissimulació hipòcrita dels fariseus i dels saduceus que pretenien fer passar per bons fruits bords. Acollim amb sinceritat, en aquest Advent, la crida a rebre degudament Jesucrist.

Foto: El sermó de sant Joan Baptista (1566). Pieter Bruegel el Vell

Agenda

Lit. hores: Setmana II

5 dilluns

— Sant Sabas, abat (439-532)
— Sant Maür, màrtir († 283)
Isaïes 35,1-10 / Salm 84 /
Lluc 5,17-26

6 dimarts

— Sant Nicolau, bisbe (ss.III-IV)
— Sant Pere Pasqual, (1227-1300)
Isaïes 40,1-11 / Salm 95 /
Mateu 18,12-14

7 dimecres

— Sant Ambròs, bisbe (339-397)
Isaïes 40,25-31 / Salm 102 /
Mateu 11,28-30

8 dijous

— La Concepció Immaculada de Santa Maria Verge
— Santa Ester (llibre del s.II aC)
Gènesi 3,9-15.20 / Salm 97 / Efesis 1,3-6.11-12 / Lluc 1,26-38

9 divendres

— Santa Leocàdia, màrtir (ss.III-IV)
Isaïes 48,17-19 / Salm 1 /
Mateu 11,16-19

10 dissabte

— Santa Eulàlia de Mèrida, verge i màrtir (ss.III-IV)
— La Mare de Déu de Loreto
— Santa Júlia (ss.III-IV)
Eclesiàstic 48,1-4.9-11 / Salm 79 /
Mateu 17,10-13

11 diumenge III d'Advent / Cicle A

— Sant Damas, papa († 384)
— Sant Eutiqui, màrtir
Isaïes 35,1-6a / Salm 145 / Jaume 5,7-10 / Mateu 11,2-11

Jornades Interdiocesanes de Catequesi a Caldes de Montbui

Els dies 11, 12 i 13 de novembre van tenir lloc a Caldes de Montbui (diòcesi de Terrassa) les IX Jornades Interdiocesanes de Formació de Catequistes que organitza cada any el SIC.

Hi van participar gairebé tres-cents catequistes de totes les diòcesis de l'àmbit catalano-balear, també de la nostra diòcesi. Les jornades comptaren amb la presència i participació de Mons. Sebastià Taltavull, bisbe president del SIC, Mons. Josep Àngel Sáiz Meneses, bisbe de Terrassa, Mons.

Salvador Giménez, bisbe de Lleida, i Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa.

«L'Evangelí, de generació en generació» fou el títol que emmarcà aquestes jornades. Mons. Taltavull en féu la ponència de presentació; el dissabte es treballà en diversos cursos conduïts per un ampli professorat; el diumenge, el P. Gaspar Borda, delegat de Família del bisbat de Terrassa, va fer una conferència sobre el capítol setè de *Amoris laetitia* i Mons. Sáiz Meneses presidí una massiva celebració de l'eucaristia.

Pel·lícula "Footprints-El camino de tu vida"

El proper diumenge dia 11 de desembre es projectarà al cinema "Majestic" de la ciutat de Tàrraga la pel·lícula "Footprints-El camino de tu vida", a les 4 de la tarda.

Aquesta pel·lícula és dels creadors de la "Última cima i Marysland" i el director és Juan Manuel Cotelo. Tracta sobre un grup de persones que fan el Camí de Santiago i volen trobar el sentit de la seva existència. La pel·lícula mostra l'experiència espiritual que van viure.

I vosaltres, voleu trobar el sentit de la vostra existència? Us hi apunteu? Aquest diumenge dia 11, a Tàrraga, ho descobrirem i ens hi acompanyarà el nostre bisbe Xavier. Us ho perdreu?

Organitzat per les Delegacions d'Evangelització i Apostolat Seglar, Pastoral de Joventut i Pastoral Familiar

Xerrada sobre paternitat responsable

Delegació de Pastoral Familiar i parròquia de Tàrrega

El dia 11 de novembre, a la parròquia de Tàrrega es va fer una xerrada sobre la paternitat responsable, organitzada per la Delegació de Pastoral Familiar en coordinació amb el COF (Centre d'Orientació Familiar) de Terrassa.

El matrimoni format per Àlicia Pastor, infermera, i Francisco de Pablos, professor de Religió, van ser els encarregats de dur-la a terme. Els delegats diocesans de Pastoral Familiar, Ramon Montraveta i Yolanda Clotet, i el rector de la parròquia, Mn. Josep M. Vilaseca, els van acompanyar. Unes quantes parelles van ser presents en aquesta formació.

En la primera part de la ponència es va explicar què s'entén per paternitat responsable seguint els documents de l'Església i en la segona part es va fer una introducció als mètodes naturals de reconeixement de la fertilitat i un col·loqui per a aclarir dubtes.

Com que hi ha un grupet interessat a aprendre mètodes naturals de reconeixement de la fertilitat es farà un curs d'aprofundiment a partir del gener. Per a més informació, podeu dirigir-vos a: pastoralfamiliar@bisbatsolsona.cat.

Recés d'Advent per a laics, al Seminari

El dissabte 17 de desembre tindrà lloc al Seminari de Solsona el recés d'Advent per a laics. Les meditacions seran conduïdes per Mn. Marc Majà Guiu, rector de Berga i consiliari de la Comissió de Recessos i Exercicis Espirituals.

El fil conductor serà «L'Advent com el temps de les promeses». El papa Joan Pau II va recordar la importància dels recessos espirituals amb aquestes paraules: «Voldria revifar la vostra flama apostòlica estimulants-vos en tres punts que em semblen molt importants: evangelitzeu la vostra pròpia vida; continueu sempre en estat de conversió [...]. Dediqueu un cert temps al recés i a la revisió de vida.»

El recés s'iniciarà a les 10 h i acabarà aproximadament a les 18 h. El termini d'inscripcions és el 10 de desembre, al c/e: recessosolsona@bisbatsolsona.cat.

RECESSOS I EXERCICIS ESPIRITUALS
Recés d'Advent

L'ADVENT,
EL TEMPS
DE LES
PROMESSES

RECÉS ESPIRITUAL A CÀRREC
DE MN. MARC MAJÀ GUIU

17 desembre 2016
SEMINARI DE SOLSONA

Horari: de les 10h a les 18h
Cost: 20€

Estàs interessat/da? Desitges + info? Contacta:
recessosolsona@bisbatsolsona.cat
tel: 029428683

Ingressos a: E526 2700 3343 5822 0004
Ora abilitada d'Inclusió-Fv al repartit

La doctrina de l'Església sobre la inhumació i la incineració

Instrucció *Ad resurgendum cum Christo*, Congregació per a la Doctrina de la Fe (i II)

Als llocs on raons de tipus higiènic, econòmic o social portin a optar per la cremació, aquesta no ha de ser contrària a la voluntat expressa o raonablement presumpta del fidel difunt. Llavors l'Església no veu raons doctrinals per a evitar aquesta pràctica, ja que la cremació del cadàver no toca l'ànima i no impedeix a l'omnipotència divina ressuscitar el cos i, per tant, no conté la negació objectiva de la doctrina cristiana sobre la immortalitat de l'ànima i la resurrecció del cos. [...].

La cremació no està prohibida, «tret que hagi estat escollida per raons contràries a la doctrina cristiana». En absència de raons contràries a la doctrina cristiana, l'Església, després de la celebració de les exèquies, acompanya la cremació amb especials indicacions litúrgiques i pastorals, tenint una cura particular per a evitar qualsevol tipus d'escàndol o indiferència religiosa.

Si per raons legítimes s'opta per la cremació del cadàver, les cendres del difunt, per regla general, han de mantenir-se en un lloc sagrat, és a dir, al cementiri o, si és el cas, en una església o en una àrea especialment dedicada a aquesta finalitat per l'autoritat eclesiàstica competent. Des del principi, els cristians han desitjat que els seus difunts fossin objecte de pregàries i record de part de la comunitat cristiana. Les seves tombes es van convertir en llocs de pregària, record i reflexió. Els fidels difunts són part de l'Església, que creu en la comunió «d'aquells que són pelegrins sobre aquesta terra, dels difunts que compleixen la pròpia purificació i dels be-

naurats del cel, els quals tots conjuntament formen una sola Església». La conservació de les cendres en un lloc sagrat pot ajudar a reduir el risc de sostreure els difunts de la pregària i el record dels familiars i de la comunitat cristiana. Així, a més, s'evita la possibilitat d'oblí i falta de respecte, que poden sobrevenir sobretot un cop passada la primera generació, així com pràctiques inconvenients o supersticioses.

Per les raons esmentades anteriorment, no està permesa la conservació de les cendres a la llar. Només en casos de circumstàncies greus i excepcionals, depenent de les condicions culturals de caràcter local, l'Ordinari, d'acord amb la Conferència Episcopal o amb el Sínode dels Bisbes de les Esglésies Orientals, pot concedir el permís per a conservar les cendres a la llar. Les cendres, però, no poden ser dividides entre els diferents nuclis familiars i se'ls ha d'assegurar respecte i condicions adequades de conservació.

Per a evitar qualsevol malentès panteista, naturalista o nihilista, no ha de ser permesa la dispersió de les cendres a l'aire, a la terra o a l'aigua o en qualsevol altra forma, o la conversió de les cendres en records commemoratius, en peces de joieria o en altres articles, tenint en compte que per a aquestes formes de procedir no es poden invocar raons higièniques, socials o econòmiques que poden motivar l'opció de la cremació. En el cas que el difunt hagués disposat la cremació i la dispersió de les seves cendres a la naturalesa per raons contràries a la fe cristiana, se li han de negar les exèquies [...].

«L'ajuda de l'Església és més visible amb la crisi»

Els reis d'Espanya visiten la Conferència Episcopal

Els reis d'Espanya van visitar el dimarts 22 l'episcopat espanyol reunit en l'Assemblea Plenària de tardor, amb motiu del cinquantè aniversari de la Conferència Episcopal. Destaquem un fragment del discurs del monarca:

«La vocació de servei i ajuda de l'Església a la societat espanyola ha estat una constant al llarg del temps, però és en els moments de crisi quan aquesta presència s'ha fet més visible. Aquests últims anys, [...] l'Església catòlica ha augmentat en més d'un 70% els centres socials o assistencials on es fa present una activitat assistencial que també ha augmentat en més d'un 15%. D'aquesta forma, l'Església continua estant al costat dels malalts, els exclosos, els immigrants i tots aquells altres col·lectius més vulnerables. La labor d'institucions com Càritas o Mans Unides, els centres sanitaris; o els dedicats a la formació i cultura; els centres per a promoure el treball o per a mitigar la pobresa; els d'atenció a immigrants o

de rehabilitació de drogodependents; els de tutela de la infància o els de promoció de la dona i les víctimes de la violència. En definitiva, totes les organitzacions eclesials d'acció social i caritativa han aconseguit que més de quatre milions de persones que resideixen al nostre país i fora de les nostres fronteres hagin pogut beneficiar-se de la seva labor i dels projectes que desenvolupen. I ha estat possible gràcies a la labor dels seus treballadors i dels milers de voluntaris que desinteressadament han volgut ser solidaris i acompanyar els més desfavorits en la lluita per superar aquesta difícil situació en la qual es troben. Els espanyols hem de reconèixer i agrair a l'Església la intensa labor assistencial que desenvolupa, l'exercici de solidaritat que realitza i projecta i que contribueix també a la cohesió d'una societat que, més enllà de les creences d'individus o grups, ha de tendir a viure en pau procurant eliminar aquelles desigualtats que generen exclusió.»

La Dita

«Si vols mentir, digues el que sents a dir»

Sebastià Codina, prev.

La xafarderia és la mare de tot els malentesos. És gairebé impossible la transmissió fidel d'una notícia o d'un fet a través d'uns quants. Quan el rumor l'han garbellat una colla de veïns i ha passat de boca en boca, al final no s'assembla gens... tothom en treu o hi afegeix una pinzellada. Ningú no ven al mateix preu. Hi ha tres classes de mentides: les mentides a seques, les maleïdes que porten cua i les estadístiques.

Els mentiders solen ser faltats de memòria; sovint es fiquen de peus a la galleda. La mentida és el vestit amb què es disfressen els ximplers. La recompensa del mentider és que no és cregut quan diu la veritat. Mentir no costa gaire: per això n'hi ha tants i tants que enganyen.

La miserable i la misericòrdia

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Amb motiu de la cloenda de l'Any Sant de la Misericòrdia, el papa Francesc ha enviat una Carta Apostòlica que ha tingut ressò en els mitjans de comunicació. Tots hem sentit que s'ha concedit indefinidament a tots els capellans la facultat "d'absoldre" el pecat d'avortament. Un vegada més, us escric perquè no us quedeu amb el titular; trobareu a la web del bisbat el document perquè el llegiu.

El Papa afirma que "ara, conclòs aquest Jubileu, és temps de mirar cap endavant i de comprendre com seguir vivint amb fidelitat, alegria i entusiasme, la riquesa de la misericòrdia divina" (MM 5). Estableix alguns signes concrets com: el que ha originat el titular (MM 12); el manteniment de les facultats als missioners de la misericòrdia (MM 9); la institució del diumenge de la Paraula de Déu, que tot just a Catalunya hem viscut el diumenge passat (MM 7); i més encara de la jornada mundial dels pobres el diumenge abans de Crist Rei (MM 21).

Les invitacions més importants, però, no són totes aquestes iniciatives i alguna altra, que no he esmentat perquè és menys rellevant per a nosaltres. Allò més important, al qual la carta dedica reflexions més llargues, és: la be-

llesa i l'alegria del perdó i la invitació a fidels i preveres a aprofundir i a la viure més el sagrament del perdó (MM 1-4 i 8-12); i les invitacions a viure les obres de misericòrdia materials i espirituals (MM 16-21). Les dues properes glosses les dedicaré a presentar més extensament aquestes dues temàtiques i a treure'n conclusions pràctiques per a la nostra pastoral. Són dos temes que, a més, ens seran especialment útils per a viure intensament aquest temps d'Advent, que enguany el calendari ens el permet més generós.

No oblidu que també trobem en aquest document una paraula més senzilla i sòbria sobre: el sagrament de l'eucaristia (MM 5), sobre l'escolta i la lectura de la Paraula de Déu (MM 6-7), sobre la família (MM 14), sobre l'acompanyament pastoral que hem de realitzar en ocasió de la mort (MM 15) i de tantes situacions de sofriment (MM 13). Farem també bé de llegir aquests apartats i acollir les reflexions i les invitacions del Papa.

Llegiu aquesta setmana la carta sencera (només té 14 pàgines) i la tercera i quarta setmana d'advent aprofundirem els apartats que toquen els dos grans temes que us he anunciat.

